

[Indenrigs- og boligministeren.]

Men jeg indrømmer, at i realiteten, når de første storme har lagt sig, vil man opdage, at praktiske vanskeligheder vil bestemme sig sikkert ikke forvalde. (*Bertel Dahlgaard*: Så lad os holde os til realiteten!). Hvis det ærede medlem havde været enig med mig i mit grundsynspunkt, at det er en bestemmelse uden nogen længere rækkevidde og dybere sigte, er jeg overbevist om, at så kunne vi være kommet bedre fra det, end det nu er tilfældet.

Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl rejste det spørgsmål, om normalkontraktudvalget skal genoplives, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på, at jeg skulle tage under overvejelse, hvilket svar jeg kunne give på det spørgsmål, de ærede medlemmer stillede mig. Jeg skal dertil svare, at jeg vil anse det for at være naturligt, at der herom bliver en forhandling mellem ministeren og de lejer- og ejerorganisationer, som nu skal til at virke med den nye lovgivning. Under disse forhandlinger vil det vel være ganske ligetil at tale med organisationerne om, hvorvidt der er stemning for forhandling om et normalkontraktudkast på grundlag af denne lov.

Der er blevet gjort en hel del bemærkninger om selve lejelovens indhold. Dem skal jeg ikke gå nærmere ind på, idet jeg opfatter dem som en uddybning af de bemærkninger, jeg selv gjorde i min fremsættelsestale, eller som en nærmere redegørelse for de enkelte partiers standpunkter til det. Jeg har intet at føje til disse ord, eftersom alle de argumenter, der er blevet fremført fra denne talerstol, er argumenter snart fra det ene parti, snart fra det andet parti, som har krydset klinge under de forhandlinger, der har været ført i det politiske udvalg.

Jeg vil gøre nogle bemærkninger om byggestøtteloven. Det ærede medlem hr. Lorentzen sagde, at statsstøttet byggeri i det nuværende omfang ikke kan opretholdes. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg deler den opfattelse. I økonomisk henseende er staten, samfundet, således stillet, at et statsstøttet byggeri af det omfang, vi havde i 1949 og 1950, og som vi også har i 1951, vil vi ikke have kræfter til at opretholde. Det har derfor også, som det høje ting vil vide, været min politik i denne sag at begrænse omfanget af statslånebevillingerne og iøvrigt lægge noget højere byrde på disse statslån, så at der derigennem fandt en naturlig begrænsning af efterspørgslen efter statslån sted. Men den sejlads, vi er på, er en sejlads mellem Scylla og Caryb-

dis. Vi er vel enige om, i alt fald en hel del af os, nej, jeg kan godt sige, vi er vel alle enige om, at et boligbyggeri må opretholdes, at den nuværende situation på boligmarkedet kræver, at vi gør, hvad der er muligt for os for stadigvæk at hugge ind på bolignøden. Det vil sige, at vi kan ikke noget år møde med et byggeprogram — medmindre de økonomiske vilkår bliver endnu ringere, end de er i dag —, der ikke sætter noget større byggeri i gang, end den årlige tilvækst kræver; ellers vil bolignøden vokse. Men på den anden side vil der være mange af os i dette ting, og jeg hører til dem, som mener, at det er umuligt at forcere byggeriet frem i omfang, således som det er sket i de senere år, og at der må en begrænsning til af finansielle grunde, af hensyn til materialeproblemet, af hensyn til arbejdskraften og i det hele taget af hensyn til samfundets økonomiske tilstand.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på det samme problem og rettede især sin opmærksomhed på byggepriserne. Jeg vil gerne til det ærede medlem sige, at jeg interesserer mig meget stærkt for dette. Jeg forstod på det ærede medlem, at hun i og for sig var enig i, at der var noget at vinde med en mindre omfattende igangsættelse end den, vi har set i de seneste år. Jeg deler i høj grad denne opfattelse. Jeg tror på, at ved at begrænse igangsættelsen til det program, som jeg ofte har redegjort for her i tinget, vil vi genoplive mange af de kræfter, som er sat ud af spillet, når man har topsejlet hejst, sådan som vi har det i byggeriet. Men jeg er også enig med det ærede medlem i, at derfor bliver andre bestræbelser for at holde byggepriserne nede ingenlunde overflødige, og jeg kan sige til det ærede medlem, at vi følger i boligministeriet med stor interesse fagenes stilling til problemer som anvendelse af ufaglært arbejdskraft i stedet for faglært eller anvendelse af standardiserede og rationaliserede byggetoder; anvendelse af vinterbyggeri, kort sagt forsøg på at lede noget af den byggetekniske revolution, som man oplever ude omkring, også ind over dansk byggeri med det formål at billiggøre byggeriet. Jeg kan ikke sige, at jeg i alt fald har stået overfor eksempler på, at disse metoder er blevet anvendt med held til at billiggøre byggeriet. Jeg tror, at der i det ærede medlems tanke ligger det samme som i min, at ikke blot er bygningsfaget, håndværket, meget stærkt stivnet i en håndværksmæssig tradition, sten skal lægges på sten på en ganske bestemt måde for at rejse et hus og under ganske bestemte vilkår, som har eksisteret